

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sdo/2/2016
Identifikačné číslo spisu:	5014201075
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5014201075.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: X. V., bytom F., zastúpený advokátom JUDr. Vladimírom Kašubom, sídlom Holubyho 51, Martin, proti žalovanému; Obvodná poľovnícka komora, sídlom Svätoplukova 16, Martin, zastúpený advokátkou JUDr. Gabrielou Kľačanovou, sídlom A. Kmeťa 28, Martin, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P04/2014 zo dňa 14. júla 2014, a o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 11. novembra 2015, sp.zn. 21S/164/2014-57, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní z a s t a v u j e .

Žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť náhradu trov konania v sume 151,58 € na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. Vladimíra Kašubu, sídlom Holubyho 51, Martin v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 11. novembra 2015, sp.zn. 21S/164/2014-57 podľa § 250j ods. 3 O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného č. P04/2014 zo dňa 14. júla 2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 354,08 € na účet jeho právneho zástupcu v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný proti uvedenému rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline (rozsudok zo dňa 11. novembra 2015, sp.zn. 21S/164/2014-57) podal žalobca dovolanie. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 11. novembra 2015, č.k. 21S/164/2014-57 zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch dovolania žalovaný poukazom na skutkové zistenia danej veci namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. a konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle 241 ods. 2 písm. b) O.s.p.

Dňa 2.3.2016 žalovaný osobne podal na Krajský súd v Žiline odvolanie proti rozsudku súdu zo dňa 11.

novembra 2015, č.k. 21S/164/2014-57 odvolanie, ktoré bolo krajským súdom predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ku konaniu o dovolaní žalovaného. Žalovaný v odvolaní okrem ďalšieho tvrdil, že pre nesprávne poučenie súdu, považuje odvolanie proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu za podané včas.

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 11. novembra 2015, sp. zn. 21S/164/2014-57 bolo rozhodnutie žalovaného zrušené podľa § 250j ods. 3 O.s.p. a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal žalovaný odvolanie, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté odvolacím súdom, a preto v danej veci nebolo právoplatne ukončené súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - ustanovujúcej správne súdnictvo.

Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie žalovaného a dospel k záveru, že konanie o ňom treba zastaviť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona; opravný prostriedok je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1, prvá a druhá veta O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 237 ods.1 písm. a/ až g/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa § 250ja ods. 1, 5 O.s.p. proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1, 2 a 6 je prípustné odvolanie. Proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 5 je prípustný opravný prostriedok podľa štvrtej časti, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 250j ods. 3, 4, 5 O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.

Ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku. Ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, lehota na rozhodnutie správneho orgánu v ďalšom konaní začne plynúť až po doručení všetkých spisov správneho orgánu pripojených k prejednávanej veci.

Vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred

správnym orgánom.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom podľa tretej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo vyplýva, že proti rozhodnutiu súdu vydaného podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku opravný prostriedok je prípustný, len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1, druhá veta O.s.p.). Opravný prostriedok je prípustný podľa štvrtej časti, ak nie je ustanovené inak, proti rozsudku súdu vydaného podľa § 250j ods. 5 O.s.p. (§250ja ods. 5 O.s.p.). Ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, je súd povinný uviesť vo výroku rozsudku, keď na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku. (§ 250j ods. 4 O.s.p.). Vychádzajúc zo znenia právnej úpravy upravujúcej prípustnosť opravného prostriedku proti rozhodnutiu súdu vydaného v preskúmvacom konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je zrejmé, že proti rozhodnutiu súdu je prípustný tak riadny, ako aj mimoriadny opravný prostriedok len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1, druhá veta O.s.p.). Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 250ja ods. 5 O.s.p. pripúšťa opravný prostriedok podľa štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku len proti rozsudku súdu vydaného podľa § 250j ods. 5 O.s.p., a to však len v prípade, ak v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je ustanovené inak.

Zo skutkových zistení preskúmvanej veci vyplýva, že krajský súd žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 3 O.s.p., pre jeho nepreskúmateľnosť z dôvodu nepredloženia administratívneho spisu. Žalovaný proti tomuto rozsudku súdu podal po podaní dovolania, dodatočnej aj odvolanie.

Najvyšší súd vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci a z vyššie citovanej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku dospel k záveru, že v preskúmvanej veci nie je súdom dovolacím a teda ako súd dovolací nemá právomoc konať, z ktorých dôvodov neprípustnosť dovolania je prekážkou ďalšieho konania v danej veci pred najvyšším súdom.

Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 104 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. konanie vo veci dovolania zastavil, keďže nemal právomoc konať vo veci samej.

Uvedený právny záver rešpektuje aj dnes už konštantná judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej „niet žiadnych právnych pochyb o skutočnosti, že dovolanie je v správnom súdnictve neprípustné“ (k tomu pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 87/09 a sp. zn. IV. ÚS 208/08). Ústavný súd taktiež vylúčil možnosť, že by zastavením dovolacieho konania z dôvodu neprípustnosti dovolania mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti s poukazom na to, že: „v civilnom dovolacom konaní dohliada najvyšší súd prostredníctvom inštitútu dovolania na procesnú čistotu a jednotnosť rozhodovania v súdnych konaniach, ktorých podstatou je v zásade spor o súkromné právo, prerokúvaný od začiatku na všeobecnom súde, oproti tomu je správne súdnictvo preskúmvaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy. Už správne súdnictvo je kontrolou inej sústavy, a tak zákonodarca nepovažoval za rozumné a účelné, aby kontrola verejnej správy bola ešte kontrolovaná prostredníctvom inštitútu dovolania. V danej súvislosti nesmie byť máťúce, že správne a civilné súdnictvo sú zhodou historických okolností obsiahnuté v jednom procesnom kódexe“ (k tomu pozri rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 208/08 - www.concourt.sk).

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi trovy tohto konania, pretože zaviniel zastavenie konania, keďže dovolanie podal proti rozhodnutiu súdu, proti ktorému zákonodarca podanie dovolania neprípúšťa. Žalobcovi súd priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli právnym zastúpením advokátom za jeden úkon právnej služby (podanie vyjadrenia k dovolaniu - 143+8+8,58 €) v zmysle § 11 ods. 4, v spojení s § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Vzhľadom k tomu, že najvyšší súd konanie o dovolaní žalovaného zastavil, nerozhodoval o jeho návrhu na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozsudku Krajského súdu v Žiline.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 5:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Záverom najvyšší súd dáva do pozornosti krajského súdu postup v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. spojení s §§ 209 a nasl. O.s.p. vo vzťahu k odvolaniu žalovaného zo dňa 29. 2. 2016.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.